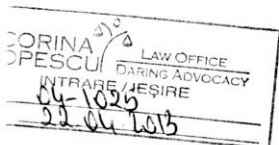
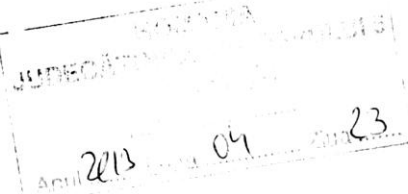

CORINA POPESCU LAW OFFICE
DARING ADVOCACY

JUDECĂTORIA SECTORULUI 5

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, NĂSTASE ADRIAN, domiciliat în [redacted], nr. [redacted], cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la Cab. Av. Corina Ruxandra Popescu, în bd. Unirii, nr. 71, bl. G2C, sc. 2, et. 8. ap. 62, sector 3 – București, tel: [redacted] fax: [redacted] email: [redacted], în calitate de reclamant,

în contradictoriu cu pârâțul INSPECTORATUL DE STAT ÎN CONSTRUCȚII, cu sediul în str. Apolodor, nr. 17, sector 5 – București, tel: 021.318.17.00, fax: 021.318.17.19, email: isc@isc-web.ro,

în temeiul art. 194 și urm. Noul Cod Proc. Civ., coroborat cu art. 252-253 și art. 72 și 75 Noul Cod Civ. și art. 8 CEDO, formulez prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

solicitându-vă obligarea pârâtului la:

- încetarea publicării comunicatului de presă din data de 13.02.2013 și interzicerea pentru viitor;
  - publicarea unui comunicat de presă prin care să fie prezentată situația de fapt reală și dezmințit comunicatul din data de 13.02.2013;
  - publicarea hotărârii ce urmează a fi pronunțată în prezenta cauză,
- cu cheltuieli de judecată,

Bld. Unirii no 71, bl. G2C, sc. 2
et 8+9. apt. 62. 3ra District - Bucharest

Tel.: (+40) (0)311.071.383
Fax: (+40) (0)311.071.384
office@popescu-legal.com
www.popescu-legal.com

pentru următoarele motive de fapt și de drept.

ÎN FAPT:

a. Prin Sentința penală nr. 176/30.01.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală [denumită în continuare „sentința penală”], rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 160/20.06.2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători [denumită în continuare „decizia penală”], am fost obligat, în solidar cu alți inculpați, la plata sumei de 3.337.452,5258 RON către partea civilă Inspectoratul de Stat în Construcții [denumită în continuare ISC sau pârâtul].

b. Prin notificarea nr. 52/06.02.2013 comunicată pârâtului la data de 07.02.2013 prin B.E.J.A. Dumitrache și Dumitrache, subsemnatul am făcut oferta reală de a executa deîndată obligația civilă stabilită prin sentința penală și decizia penală, aducând la cunoștința pârâtei „*voința expresă, clară și fermă de a plăti deîndată suma de 3.337.452,53 RON, conform dispozițiilor art. 1469, art. 1488 și art. 1504 Noul Cod Civ. și art. 371¹ alin. (1) Cod Proc. Civ.*”. Pentru efectuarea plății, subsemnatul am solicitat pârâtului să-mi comunice deîndată și, în orice caz, nu mai târziu de data de 11.02.2013 inclusiv, informațiile necesare efectuării plății, respectiv contul bancar, codul fiscal și orice alte informații necesare pentru efectuarea plății prin virament bancar.

Printr-un act nenumit, emis în cadrul dosarului de executare nr. 1/2013, adresat d-nei Daniela Năstase și d-lui Andrei Năstase, spre știința d-nei av. Daniela Diaconescu, comunicat printr-un serviciu de curierat la data de 08.02.2013, executorul judecătoresc Timnea Vicențiu Pascal comunică persoanelor destinate faptul că, prin adresa nr. 3734/07.02.2013 emisă de ISC, acesta din urmă „*stăruie în recuperarea pe calea executării silite a întregii creanțe stabilite prin titlurile executorii*”. Totodată, executorul judecătoresc concluzionează că ISC „*nu dorește să răspundă notificării dumneavoastră și solicită continuarea executării silite*”, însă solicită stabilirea unei întâlniri în cadrul căreia să se stabilească „*modalitatea de rezolvare pe cale amiabilă a acestei situații*”.

Întâlnirea între avocatul subsemnatului și executorul judecătoresc s-a desfășurat conform procesului-verbal întocmit la data de 11.03.2013, executorul judecătoresc luând act de precizările subsemnatului în sensul că, deși ISC nu a transmis niciun răspuns cu privire la oferta reală de plată, totuși eu stărui în executarea voluntară a obligațiilor stabilite prin sentința penală și decizia penală.

Prin înscrisul intitulat somație și punere în întârziere nr. 184/12.02.2013, comunicat pârâtului la data de 12.02.2013 prin B.E.J.A. Dumitrache și Dumitrache, în temeiul art. 1488 alin. (2) și alin. (3), art. 1500 alin. (1), art. 1510 și art. 1513 Noul Cod Civ. și art. 587 Cod Proc. Civ., subsemnatul am somat ISC să primească prestația datorată conform sentinței penale și deciziei penale la data de 18.02.2013 la sediul B.E.J.A. Dumitrache și Dumitrache, prin predarea instrumentelor bancare de plată, și l-am pus pe acesta în întârziere, cu toate consecințele pe care legea le acordă punerii în întârziere a creditorului.

Abia prin adresa nr. 4217/12.02.2013, comunicată prin curierat la data de 13.02.2013 mandatarilor subsemnatului, ISC răspunde notificării nr. 52/06.02.2013, înregistrată intern sub nr. 3766/07.02.2013, comunicând datele necesare pentru efectuarea plății prin virament bancar.

Prin notificarea din data de 14.02.2013, înregistrată la ISC sub nr. 4588/14.02.2013, având în vedere atitudinea contradictorie a pârâtului, am solicitat ca deîndată și, în orice caz, cel mai târziu până la data de 15.02.2013 inclusiv, să comunice mandatarilor subsemnatului că acceptă plata prin virament bancar în contul comunicat prin adresa nr. 4217/12.02.2013, primită la data de 13.02.2013, și să-și exprime poziția față de convocarea pentru data de 18.02.2013, privind efectuarea plății prin instrumente bancare de plată.

Prin adresa nr. 4657/14.02.2013, comunicată prin curierat la data de 15.02.2013 mandatarilor subsemnatului, ISC arată că solicită plata prin virament bancar, în această ipoteză convocarea pentru data de 18.02.2013 rămânând fără obiect.

Prin OP nr. A/15.02.2013, mandatarul subsemnatului, d-l Andrei Năstase a efectuat plata sumei de 3.337.458,53 lei în contul comunicat de ISC prin adresa nr.

4217/12.02.2013, primită la data de 13.02.2013, și conform confirmării prin adresa nr. 4657/14.02.2013, primită la data de 15.02.2013, suma incluzând 6 lei reprezentând comisionul bancar la încasare al băncii pârâtului.

Prin somația de plată emisă la data de 14.02.2013 în dosarul de executare nr. 1/2013, comunicată subsemnatului la Penitenciarul Jilava la data de 15.02.2013 ora 12:05, executorul judecătoresc Timnea Vicențiu Pascal mi-a pus în vedere să plătesc în termen de 10 zile suma de 3.337.452,5258 lei, „*sumă ce va fi actualizată până la plata efectivă a debitului și la care se vor adăuga cheltuielile de executare stabilite prin procesul-verbal de cheltuieli*”. La data de 20.02.2013, aceeași somație s-a comunicat și prin poștă la domiciliul subsemnatului.

c. Prin comunicatul de presă din data de 13.02.2013 pe web-site-ul pârâtei, www.isc-web.ro, ISC a adus la cunoștința publicului în esență următoarele:

- „Situția de fapt – inculpați aflați în executarea pedepsei, inculpat dispărut sau care se sustrage, părți responsabile civilmente aflate în faliment (insolvență) sau radiate de la Registrul Comerțului – a impus ca executarea sumelor datorate ISC să se realizeze prin executorul judecătoresc, în condițiile legii”.
- ISC „a înaintat executorului judecătoresc, la data de 13.12.2012, cererea de executare a titlului executoriu sus menționat, solicitând realizarea dreptului recunoscut prin hotărârea judecătorească, precum și recuperarea separată (distinctă) a cheltuielilor de executare și a altor sume, avansate și/sau acordate potrivit legii”;
- ISC „a luat act de Notificarea debitorului Adrian Năstase la data de 07.02.2013 (transmisă după ce a devenit notoriu faptul că instanța de judecată a dispus încuviințarea executării silite) prin care a comunicat Inspectoratului de Stat în Construcții intenția de a executa, de îndată, obligația civilă stabilită, în sarcina sa, în solidar cu ceilalți debitori, prin sentința penală nr. 1776/30.01.2012, în sensul de a plăti suma de 3.337.452,53 RON, stabilind că până la data de 11.02.2013 să comunicăm datele de identificare ale instituției”;
- ISC „a înaintat notificarea sus menționată către executorul judecătoresc, solicitând întreprinderea măsurilor procedurale ce se impun, în numele și pe seama ISC”.

- „Executorul judecătoresc a solicitat împuterniciților debitorului o întreprindere pentru data de 11.02.2013, în vederea comunicării datelor de identificare ale Inspectoratului de Stat în Construcții și a stabilirii condițiilor de efectuare a plății, cu respectarea prevederilor legale în materie în vigoare, însă aceștia au refuzat orice colaborare”.
- „Intenția domnului Adrian Năstase de a achita suma de 3.337.452,53 RON nu poate fi asimilată cu refuzul ISC de a primi banii, în condițiile în care, pe de o parte (...) operațiunile de încasări privind fonduri publice se derulează prin trezoreria statului, iar pe de altă parte executorul judecătoresc este obligat să aibă un rol activ (...)”.
- „Datele de identificare ale ISC au fost transmise direct către împuterniciții debitorului (...) în data de 13.02.2013; până la data de 13.02.2013 ora 17:45 împuterniciții domnului Adrian Năstase nu au comunicat ISC dovada consemnării sumei de bani precizată în notificare, așa cum susțin în presă”.

Comunicatul de presă din data de 13.02.2013 cuprinde o relatare, pe de o parte, fragmentată, iar, de cealaltă parte, nereală a situației de fapt, de natură a vătăma **demnitatea, onoarea și reputația subsemnatului**, impunându-se obligarea pârâtului la îndeplinirea măsurilor necesare pentru restabilirea dreptului atins.

Prin notificarea înregistrată la ISC sub nr. 11439/10.04.2013, subsemnatul am solicitat pârâtului încetarea publicării comunicatului de presă și publicarea unui comunicat de presă în care să fie prezentată situația de fapt reală.

Pârâtul nu a răspuns notificării și nu a adoptat nicio măsură în sensul celor solicitate de subsemnatul.

ÎN DREPT:

I. Fapta pârâtului de a publica informația incompletă și neadevărată din cuprinsul comunicatului de presă din data de 13.02.2013 reprezintă un afront la dreptul subsemnatului la demnitate, așa cum acesta este definit prin art. 72 Noul Cod Civ. Lecturând comunicatul de presă în discuție, precum și situația de fapt indicată în debutul prezentei, sesizez și invoc următoarele critici:

i. În primul rând, comunicatul de presă este **lacunar în ceea ce privește corespondența inițiată de subsemnatul**, respectiv somația și punerea în întârziere nr. 184/12.02.2013, care față de dispozițiile legale aplicabile, reprezintă punerea în întârziere a creditorului privind primirea creanței și depășește ca efecte juridice simpla „intenție de a achita suma”.

Reiterez că prin notificarea nr. 184/12.02.2013 subsemnatul am somat ISC să **primească** prestația datorată conform sentinței penale și deciziei penale **la data de 18.02.2013** la sediul B.E.J.A. Dumitrache și Dumitrache, prin predarea instrumentelor bancare de plată, și **am pus ISC în întârziere**, cu toate consecințele pe care legea le acordă punerii în întârziere a creditorului.

Or, singura referire la notificarea din data de 07.02.2013, urmată de concluzia că ar fi vorba despre o simplă „intenție de a achita suma” și de concluzia că până la data de 13.02.2013 nu s-a comunicat dovada consemnării sumei reprezintă **o denaturare a realității, prin omisiune**. Aceasta deoarece notificarea din 12.02.2013:

- reprezintă punerea în întârziere a creditorului să primească suma;
- reprezintă somația creditorului să primească plata la data de 18.02.2013.

Neinformarea publicului despre această notificare conduce la crearea percepției că notificarea din data de 07.02.2013 (menționată în comunicatul de presă) este făcută de subsemnatul *jocandi causa*, nefiind asimilată cu refuzul ISC de a primi banii și nefiind urmată de plata sumei (conform comunicatului de presă).

Realitatea este însă în sensul că, deși prin notificarea din 07.02.2013 subsemnatul am solicitat comunicarea datelor de identificare ale ISC până la data de 11.02.2013, acestea au fost comunicate abia la data de 13.02.2013, motiv pentru care la data de 12.02.2013 subsemnatul am comunicat ISC somație și punere în întârziere, prin care am somat creditoarea să primească plata la data de 18.02.2013, acesta fiind motivul pentru care la data de 13.02.2013 nu fusese comunicată ISC dovada consemnării sumei.

Concluzia diferită, decurgând din lipsa mențiunii notificării din data de 12.02.2013, este în sensul că subsemnatul nu mi-aș fi executat obligația asumată prin chiar notificarea din data de 07.02.2013, de vreme ce până la data de 13.02.2013

subsemnatul nu am efectuat plata, în ciuda primirii datelor de identificare ale ISC la data de 13.02.2013.

ii. În al doilea rând, comunicatul de presă este **lacunar în ceea ce privește corespondența subsemnatului cu executorul judecătoresc, „în numele și pe seama ISC”**, respectiv actul nenumit, comunicat la data de 08.02.2013, prin care executorul judecătoresc arată faptul că, prin adresa nr. 3734/07.02.2013 emisă de ISC, acesta din urmă *„stăruie în recuperarea pe calea executării silite a întregii creanțe stabilite prin titlurile executorii”* și concluzionează că ISC *„nu dorește să răspundă notificării dumneavoastră și solicită continuarea executării silite”*,

Or, de vreme ce însuși ISC, în comunicatul de presă, arată că a solicitat executorului judecătoresc întreprinderea măsurilor ce se impun *„în numele și pe seama ISC”*, rezultă evident că actul nenumit este opozabil ISC, fiind făcut de mandatarul pârâtului, în baza cererii acestuia.

Referirea în comunicatul de presă la inexistența unui refuz al ISC de a primi banii reprezintă **o denaturare a realității, prin omisiune**, deoarece din actul nenumi, nemenționat în comunicat rezultă exact contrariul, executorul judecătoresc, *„în numele și pe seama ISC”* arătând expres că ISC *„stăruie în recuperarea pe calea executării silite a întregii creanțe stabilite prin titlurile executorii”* și că ISC *„nu dorește să răspundă notificării dumneavoastră și solicită continuarea executării silite”*,

Concluzia diferită, decurgând din lipsa mențiunii privind actul nenumit comunicat la data de 08.02.2013, este în sensul că ISC ar fi dovedit bună-credință în corespondența cu subsemnatul, deși în realitate aceasta a manifestat, dacă nu chiar re-credință, măcar o atitudine contradictorie, pe de o parte arătând că solicită realizarea creanței numai pe calea executării silite, însă pe de altă parte comunicând datele de identificare în vederea plății voluntare, motiv pentru care subsemnatul am și comunicat notificarea din data de 14.02.2013, înregistrată la ISC sub nr. 4588/14.02.2013, solicitând ISC să comunice că acceptă plata prin virament bancar și să-și exprime

poziția față de convocarea pentru data de 18.02.2013, privind efectuarea plății prin instrumente bancare de plată.

iii. În al treilea rând, comunicatul de presă este neadevărat, în ceea ce privește refuzul mandatărilor subsemnatului de colaborare cu executorul judecătoresc.

ISC arată expres faptul că „executorul judecătoresc a solicitat împuterniciților debitorului o întrevvedere pentru data de 11.02.2013 (...), însă aceștia au refuzat orice colaborare”. Realitatea este însă că întâlnirea între avocatul subsemnatului și executorul judecătoresc s-a desfășurat conform procesului-verbal întocmit la data de 11.03.2013 – semnat personal de executorul judecătoresc.

Or, exprimarea categorică, în sensul că mandatarii subsemnatului ar fi „refuzat orice colaborare” este nu doar necorespunzătoare realității, ci și de natură a mă vătăma, de vreme ce am răspuns prompt invitației executorului judecătoresc și am reiterat că stării în executarea voluntară a obligației.

Concluzia diferită, decurgând din mențiunea nereală a refuzului de colaborare, este în sensul că subsemnatul aș fi solicitat ISC datele de identificare în vederea efectuării plății, pentru ca apoi să refuz orice colaborare și să nu plătesc debitul, ceea ce mă vatămă evident prin lezarea demnității, creând impresia unei rele-credințe din partea subsemnatului.

II. Potrivit art. 252 Noul Cod Civ.: *„Orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică”.*

Drepturile nepatrimoniale sunt drepturi fără excepție absolute, subiective, intime legate de persoana titularului lor, lipsite de conținut economic și nesusceptibile de evaluare bănească ori de înstrăinare.

Drepturile nepatrimoniale sunt definite de art. 252 Noul Cod Civ., însă enumerarea din cuprinsul textului de lege citat este exemplificativă. Potrivit doctrinei, drepturile nepatrimoniale cuprind trei categorii de drepturi:

- a) drepturi legate de existența și de integritatea fizică și morală a persoanei;
- b) drepturile referitoare la elementele de identitate ale persoanei;
- c) drepturile privind creația intelectuală, ca formă de exprimare a personalității.

Este evident că drepturile a căror încălcare o pretind prin fapta pârâtului se subscriu primei categorii de drepturi nepatrimoniale, fiind însumate de legiuitor prin reglementarea, conform art. 72 Noul Cod Civ., a **dreptului la demnitate**, „(1) Orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale. (2) Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75”.

Noțiuni aflate în strânsă legătură, dar de sine stătătoare, **dreptul la onoare, reputație și demnitate** se constituie, alături de dreptul la imagine și la secret, în veritabile prerogative ale dreptului la integritate morală.

III. Valorile intrinseci al persoanei umane, onoarea, reputația și demnitatea sunt supuse unei duble interpretări în ceea ce privește încălcarea acestora: de o parte, din perspectiva terților, iar, de cealaltă parte, din accepțiunea titularului. Instanța investită cu cererea de restabilire a dreptului atins are obligația de a se raporta nu doar la viziunea terților asupra faptului vătămător, ci și la viziunea titularului dreptului lezat.

a. *Primo*, este perfect adevărat că, sub aspectul propriei vieți private și al libertății de exprimare a terților, subsemnatul mă găsesc într-o situație specială, fiind om politic, fost prim-ministru, fost ministru, deci mă supun în mod conștient și voluntar unei cercetări atente din partea publicului și a presei și trebuie să dau dovadă de toleranță față de criticile care mă privesc (Hot. CED 29.03.2005, *Ukrainian Media Group c. Ucraina*), limitele criticii admisibile fiind mai largi față de un om politic decât față de un simplu particular (Hot. CEDO 08.07.1986, *Lingens c. Austria*; Hot. CEDO 01.07.1997, *Oberschlick c. Austria nr. 2*).

Totuși, deși de dimensiuni reduse, dreptul la respectarea vieții private continuă să existe pentru personalitățile publice și să fie protejat pe terenul art. 8 din Convenție (Hot. CEDO 24.06.2004, *Von Hannover c. Germania*), dreptul la reputație, element al dreptului la respectarea vieții private, trebuind să fie și el protejat (Hot. CEDO 30.03.2004, *Radio France și alții c. Franța*; Hot. CEDO 22.10.2007, *Lindon, Otchakovsky-Laurens și July c. Franța*), inclusiv pentru oamenii politici, care sunt și ei îndreptățiți la protecția reputației (Hot. CEDO 26.02.2002, *Dichand și alții c. Austria*).

b. *Secundo*, este perfect adevărat că problema comunicatului de presă, și anume realizarea creanțelor stabilite prin hotărârile penale, este o chestiune de interes public, iar aceasta se înscrie într-o dezbateră largă privind procesul în care subsemnatul am fost condamnat alături de alte persoane.

Existența interesului public al dezbaterii (Hot. CEDO 06.02.2001, *Tammer c. Estonia*) nu justifică însă în niciun fel afirmații false (Hot. CEDO 30.03.2004, *Radio France și alții c. Franța*; Hot. CEDO 17.12.2004, *Pedersen și Baadsgaard c. Danemarca*; Hot. CEDO 19.04.2001, *Maronek c. Slovacia*) și nici omisiuni în comunicarea informațiilor relevante.

c. *Tertio*, jurisprudența Curții Europene face o netă distincție între opinie (judecată de valoare) și informație (afirmație factuală). Dacă informațiile sunt susceptibile de probă și trebuie să poată fi probate de cei în cauză, a cere proba unei judecăți de valoare violează exigențele art. 10 din Convenție (Hot. CEDO 08.07.1986, *Lingens c. Austria*). Or, în concret, ne găsim fără putință de tăgadă în fața unei afirmații factuale, a unei informații, iar nu în fața unei opinii, a unei judecăți de valoare.

Într-adevăr, atât afirmația neadevărată privind „refuzul oricărei colaborări”, cât și omisiunea indicării aspectelor relevante privind punerea ISC în întârziere și comunicarea dorinței ISC de a stăruie în executarea silită reprezintă informații, nu judecăți de valoare, deoarece presupun fapte concrete susceptibile de probă.

IV. Conform art. 253 alin. (1) Noul Cod Civ.: „*Persona fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței: [...] b) încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă [...]*”.

De asemenea, prevederile art. 253 alin. (3) Noul Cod Civ. reglementează pretențiile la care este îndrituită persoană ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost vătămate: „*Totodată, cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt:*

- a) *obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare;*
- b) *orice alte măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat*”.

În esență, orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației care îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația, dacă cel care a răspândit această informație nu dovedește că ea corespunde realității.

Pentru considerentele anterior arătate, reiterez că informația cuprinsă în comunicatul de presă din data de 13.02.2013 este **incompletă și falsă**, vătămând dreptul subsemnatului la demnitate, impunându-se obligarea pârâtului la îndeplinirea măsurilor necesare pentru restabilirea dreptului atins.

Pentru aceste motive, vă solicit obligarea pârâtului la încetarea publicării comunicatului de presă din data de 13.02.2013 și interzicerea pe viitor, la publicarea unui comunicat de presă prin care să fie prezentată situația de fapt reală și dezmințit comunicatul din data de 13.02.2013 și la publicarea hotărârii ce urmează a fi pronunțată în prezenta cauză, cu cheltuieli de judecată.

Probe: înscrisuri, interogatoriul pârâtului, precum și orice alte probe utile justei soluționări a cauzei.

NĂSTASE ADRIAN

av. Corina Ruxandra Popescu

av. Razvan Gheorghe

